

Strafzaken over 2017
Datum uitspraak: 7 maart 2017
Zaaknummers: HAR 113/16

Vonnis no.

GEMEENSCHAPPELIJK HOF VAN JUSTITIE
van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en
van Bonaire, Sint Eustatius en Saba

V O N N I S

op een aanvraag tot herziening van een in kracht van gewijsde gegaan vonnis van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van de Nederlandse Antillen en Aruba van 4 februari 2010, betreffende:

F. G. P.,
geboren op Curaçao op ...,
thans gedetineerd in de gevangenis Sentro di Detenshon i Korekshon Kòrsou in
Curaçao,
verder te noemen: de veroordeelde.

1. De uitspraak waarvan herziening is gevraagd

1.1 Het Hof heeft in hoger beroep op 4 februari 2010 (H-88/07) – met vernietiging van het vonnis van het Gerecht in eerste aanleg van de Nederlandse Antillen, zittingsplaats Curaçao, van 9 mei 2007 – de veroordeelde ter zake van moord veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de duur van vierentwintig jaren.

2. De aanvraag tot herziening

2.1 De aanvraag tot herziening is aan dit vonnis gehecht en maakt daarvan deel uit, ingediend door mr. G.G.J. Knoops en anderen, advocaten namens de veroordeelde.

2.2 De aanvraag berust op de stelling dat sprake is van een gegeven als bedoeld in art. 453, eerste lid aanhef en onder b, Wetboek van Strafvordering (Sv).

3. De procesgang in de herziening

3.1 De raadsman van de veroordeelde is ter zitting van het Gemeenschappelijk Hof van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba (hierna: het Hof) op 25 oktober 2016 in de gelegenheid gesteld zijn herzieningsverzoek toe te lichten. Daarmede heeft de voorzitter voldaan aan het gestelde in artikel 460 Sv. De procureur-generaal, mr. M.L.A. Angela, heeft eerst schriftelijk, op 3 januari 2017, geconcludeerd dat het Hof de aanvraag zal afwijzen.

Daarop heeft de raadsman van de veroordeelde andermaal de gelegenheid gehad zich ter zitting van het Hof dd. 24 januari 2017 zijn visie te presenteren, waarop de procureur-generaal mondeling heeft gereageerd. De procureur-generaal heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van de aanvraag tot herziening. De veroordeelde Pieter heeft tot slot gelegenheid gehad het woord te voeren.

3.2 Voormeld vonnis is tot stand gekomen na terugwijzing door de Hoge Raad der Nederlanden bij arrest van 7 juli 2009 van een eerder vonnis van dit Hof van 22 april 2008. Het Hof heeft eerder ingediende herzieningsverzoeken bij vonnis van 13 november 2012 en 17 december 2013 afgewezen.

3.3 Vonnis is bepaald op heden.

4. Het vonnis waarvan herziening

4.1 De bewezenverklaring

In de uitspraak waarvan herziening wordt verzocht heeft het Hof bewezenverklaard:

‘dat hij omstreeks 9 oktober 2006 op het eiland Curaçao opzettelijk met voorbedachten rade een persoon genaamd A. P. M. van het leven heeft beroofd, hebbende hij, verdachte, toen en daar opzettelijk na kalm beraad en rustig overleg schoten met een vuurwapen op en/of in de richting van die M. afgevuurd, waardoor die M. schotverwondingen aan het hoofd bekwam, ten gevolge van welke schotverwondingen die M. is overleden.’

4.2 De bewijsmiddelen

Het Hof grondt, in de uitspraak waarvan herziening wordt verzocht, zijn overtuiging dat de verdachte het bewezenverklarde heeft begaan op de feiten en omstandigheden die in de navolgende wettige bewijsmiddelen zijn vervat en die reden geven tot de bewezenverklaring.

1.

De verklaring van de verdachte zoals afgelegd ter terechtzitting van 14 januari 2010 en voor zover inhoudende - zakelijk weergegeven:

In de nacht van zondag op maandag 9 oktober 2006 ben ik op Curaçao stapvoets langs de Bandera Grill in de wijk Rio Canario gereden.

2.

Een proces-verbaal van het Korps Politie Nederlandse Antillen d.d. 17 april 2007, nummer 235/07, in de wettelijke vorm opgemaakt door M.F. Beaumont, inspecteur van politie, voor zover inhoudende als relaas van de verbalisant, zakelijk weergegeven:

In de nacht van 8 op 9 oktober 2006 vond er een schietpartij plaats bij de Bandera Grill. In verband daarmee werd een nader onderzoek bij de Centrale Meldkamer ingesteld naar het binnengekomen meldingstijdstip. Via het actpol systeem werd het meldingsblad verschaft en op het eerste blad is vermeld dat de eerste meldingstijd die bij de Centrale

Meldkamer is binnengekomen, 22.58.47 uur was.

3.

Een proces-verbaal van verhoor van getuige van de rechter-commissaris belast met de behandeling van strafzaken d.d. 27 december 2006, voor zover inhoudende als verklaring van A. C.. F. R. - zakelijk weergegeven:

Ik zag F. P. op de avond van de schietpartij bij de Bandera Grill toen ik daar ook was met een meisje genaamd 'Ma'. Op een gegeven moment hoorde ik een schot. Ik zag T. M. op de grond liggen, met zijn borst omhoog. Ik zag toen dat F. P. hem nog vier keer in zijn gezicht schoot.

4.

Een proces-verbaal van verhoor van getuige van de rechter-commissaris belast met de behandeling van strafzaken d.d. 17 september 2007, voor zover inhoudende als verklaring van S.D. D. - zakelijk weergegeven:

Ik stond de avond dat T. M. werd neergeschoten vlak naast hem. Op een gegeven moment hoorde ik schoten van dichtbij. Ik heb niet gemerkt dat iemand T. en mij benaderd heeft. De persoon die geschoten heeft, moet bij de kofferbak van de auto gestaan hebben. Het geluid klonk alsof het een meter of twee achter mij vandaan kwam. Ik weet hoe een schot klinkt omdat ik dat vaker heb gehoord.

5.

Een proces-verbaal van verhoor van getuige van de rechter-commissaris belast met de behandeling van strafzaken d.d. 7 december 2006, voor zover inhoudende als verklaring van R.R. E. - zakelijk weergegeven:

Ik was de avond van 8 op 9 oktober 2006 bij de Bandera grill. Ik heb daar een auto zien langsrijden met onder andere F. P. daarin. De auto kwam na ongeveer drie minuten weer terug. Enkele minuten later liepen wij naar de auto om te gaan en hoorde ik een aantal schoten.

6.

Een proces-verbaal van bevinding van het Korps Politie Nederlandse Antillen d.d. 22 januari 2008, nummer 109/08, in de wettelijke vorm opgemaakt door F.A. Carrero en C.E. Winklaar, respectievelijk brigadier en hoofdagent van politie, voor zover inhoudende als relaas van de verbalisanten of een van hen, zakelijk weergegeven:

In de nacht dat A.P. M. werd doodgeschoten zijn wij naar de plaats delict gegaan. Een groep personen liep daar in onze richting en een van de vrouwen uit die groep zei "ma mira kla kla kiko a pasa, mi primu a hasi bon di tire" (hetgeen het Hof leest als "ik heb heel duidelijk gezien wat er is gebeurd, mijn neef heeft er goed aan gedaan op hem te schieten"). Later is uit de verklaring van A.C.F. R. gebleken dat deze vrouw M. (Ma) W. is.

7.

Een proces-verbaal van relaas en onderzoek van het Korps Politie Nederlandse Antillen d.d. 2 november 2006, nummer 793/06, in de wettelijke vorm opgemaakt door G.P. Isei

en F.A. Carrero, beiden brigadier van politie, voor zover inhoudende als relaas van de verbalisanten of een van hen:

A. P. M. is bijgenaamd "T".

8.

Een proces-verbaal van het Korps Politie Nederlandse Antillen d.d. 2 november 2006, nummer 794/06, in de wettelijke vorm opgemaakt door F.A. Carrero, C.E. Winklaar, beiden brigadier van politie, en M.F. Beaumont, inspecteur van politie, voor zover inhoudende als relaas van de verbalisanten of een van hen:

Op 9 oktober 2006 begaven wij ons naar Bandera Grill. Daar troffen wij een man aan die op zijn rug in een plas bloed lag. Hij vertoonde verschillende schotverwondingen aan zijn hoofd.

Door dokter Moses werd de dood geconstateerd.

Ter plaatse kwamen een man genaamd H. Z. die verklaarde dat het slachtoffer zijn zwager was, en een vrouw genaamd J. R. die verklaarde dat zij de concubine van A. M. is. Zij herkenden het lijk als het lijk van A. P. M..

9.

Een deskundigenrapport van het Analytisch Diagnostisch Centrum, volgnummer S06-00076, opgesteld en ondertekend op 18 oktober 2006 door J.A. van Raalte, arts en patholoog, voor zover inhoudende - zakelijk samen gevat:

Bij de obductie van het lijk van A. P. M. is het navolgende gebleken. Vier inschoten aan de rechterzijde van het hoofd. Een van deze inschoten had als uitschot de linkerwang net naast de linkerneusvleugel, de andere drie inschoten gingen uit in het gebied van het voorhoofd links ter hoogte van de haargrens. Het vijfde inschot was gelegen in de nek op de overgang schedel hals en had als uitschot de kaak rechts. De in- en uitschoten door het hoofd hebben geleid tot een ernstige beschadiging van het hersenweefsel waarbij de dood direct is ingetreden.

4.3 Nadere bewijsoverweging

In het vonnis waarvan herziening wordt gevraagd is de volgende bewijsoverweging opgenomen: "Uit de bewijsmiddelen volgt dat de verdachte stapvoets bij de Bandera Grill is langsgereden en kort daarna nogmaals langs die Grill is gereden. Uit de verklaring van de getuige D. wordt afgeleid dat het rustig was bij de Bandera Grill totdat er werd geschoten terwijl de schoten dichtbij hem werden gelost. Uit de verklaring van R. volgt dat verdachte na het eerste schot, het slachtoffer nogmaals vier maal in het gezicht schoot. Uit deze bewijsmiddelen in onderling verband en samenhang bezien leidt het Hof af dat de verdachte welbewust op zoek was naar T., met een vuurwapen uit de auto is gestapt en naar de Bandera Grill is gelopen om aldaar T. dood te schieten. Het voorgaande brengt het Hof tot de conclusie dat de verdachte heeft gehandeld uit een tevoren genomen besluit en voorafgaande aan de uitvoering van dat besluit voldoende gelegenheid heeft gehad om over de betekenis en de gevolgen van de voorgenomen daad na te denken en zich daarvan rekenschap te geven. Het bestanddeel voorbedachte raad is daarmee bewezen".

5. De eerdere herzieningsaanvragen

5.1 De eerste aanvraag

Het Hof heeft de eerste aanvraag tot herziening, bij vonnis van 13 november 2012, HAR 34/12, afgewezen. Daartoe heeft het Hof dat deze aanvraag heeft beoordeeld het volgende overwogen:

“4. De aangedragen nova

4.1 De veroordeelde beroept zich op omstandigheden als bedoeld in artikel 453 lid 1 aanhef en onder b van het Wetboek van Strafvordering (Sv). De in het verzoekschrift als zodanig aangedragen nova zijn:

- A. Een met de hand door een medewerker van de centrale meldkamer van het Korps Politie Curapao ingevuld tijdsregistratieformulier d.d. 9 oktober 2006 (mogelijk wachtcommandant gelet op achter "naam": WCCMK) en/of
- B. De omstandigheid dat het in hoge mate waarschijnlijk is dat het digitale registratiesysteem (of computersysteem) van bedoelde centrale meldkamer destijds technische problemen gaf dan wel met technische storingen kampte in de tijd - en/of datumregistratie.
- C. Nieuw feit gekoppeld aan persoonlijke research van de raadsman van de veroordeelde.

Voor de inhoud en de gronden van de aanvraag tot herziening verwijst het Hof verder naar het verzoekschrift en de pleitnota (als bedoeld in r.o. 2.1 en 2.2).

5. De beoordeling

5.1 Ingevolge artikel 453 lid 1 aanhef en onder b Sv kan herziening van een in kracht van gewijsde gegane einduitspraak houdende veroordeling worden aangevraagd op grond van enige omstandigheid die bij het onderzoek op de terechtzitting de rechter niet was gebleken en die op zichzelf of in verband met de vroeger geleverde bewijzen met de uitspraak niet bestaanbaar schijnt, zodanig dat ernstig vermoeden ontstaat dat ware zij bekend geweest, het onderzoek van de zaak zou hebben geleid, hetzij tot vrijspraak van de veroordeelde, hetzij tot ontslag van rechtsvervolging op grond dat deze niet strafbaar was, hetzij tot niet-ontvankelijkverklaring van het openbaar ministerie, hetzij tot toepasselijkverklaring van een minder zware strafbepaling.

5.2 Tijdens de behandeling ter terechtzitting is komen vast te staan dat het met de hand ingevulde tijdregistratieformulier zich in het dossier bevindt, zodat ervan moet worden uitgegaan dat bij het onderzoek op de terechtzitting het Hof daarvan is gebleken. Daarop heeft de raadsman van de veroordeelde afstand gedaan van het beroep op het desbetreffende, in r.o. 4.1 onder A genoemde formulier als novum.

5.3 Naar de kern genomen berust de aanvraag tot herziening op de als novum aangemerkte - want niet uit het dossier blijkende - omstandigheid dat het digitale tijdregistratiesysteem, waarvan in de Centrale Meldkamer van de politie gebruik werd gemaakt, niet deugdelijk functioneerde in de nacht van 8 op 9 oktober 2006.

5.4 Het Hof is evenwel van oordeel dat deze omstandigheid niet aannemelijk is geworden. Daartoe wordt het volgende overwogen.

5.5 In het vonnis waarvan herziening wordt verzocht, heeft het Hof als bewijsmiddel (2) gebezigd het op ambtseed en in de wettelijke vorm opgemaakte proces-verbaal met nummer 235/07 van 17 april 2007. Uit dit proces-verbaal blijkt dat in verband met de schietpartij in de nacht van 8 op 9 oktober 2006 ter hoogte van de Bandera Grill nader onderzoek bij de Centrale Meldkamer is ingesteld naar het binnengekomen meldingstijdstip. Voorts blijkt uit dit proces-verbaal dat op het eerste door het Bureau Automatisering via het ACTPOL-systeem verschaft meldingsblad de eerste meldingstijd die bij de Centrale Meldkamer was binnengekomen, was 22.58.47 uur. De omstandigheid dat na de melding van "22.58.47 uur om 23.46.59 uur, dus na bijna vijftig minuten, de eerste patrouille naar de plaats delict is gedirigeerd, zoals eveneens uit dit proces-verbaal blijkt, brengt niet noodzakelijkerwijs mee dat het digitale tijdregistratiesysteem die nacht ondeugdelijk was, ook niet als daarbij in aanmerking wordt genomen dat de melding een schietincident met een slachtoffer betrof. Evenmin volgt zonder meer daaruit – zoals besloten ligt in de stelling dat het tijdregistratiesysteem ondeugdelijk functioneerde – dat het tijdstip 22.58.47 uur als eerste meldingstijdstip onjuist is. Voor zover wordt beoogd te betogen dat bedoelde omstandigheid het Hof bij het onderzoek op de terechtzitting niet was gebleken, faalt dit betoog aangezien uit het bezigen van bedoeld proces-verbaal als bewijsmiddel (2) voortvloeit dat het Hof hiermee bekend was.

5.6 Ook overigens is niet aannemelijk geworden dat het digitale tijdregistratiesysteem in de nacht van 8 op 9 oktober 2006 niet deugdelijk functioneerde. Dat in het dossier als tijdstip van het schietincident 00.40 wordt vermeld, maakt dit niet anders. De bevindingen van het Inspectieonderzoek van de Raad voor de Rechtshandhaving van mei 2012 over het ACTPOL-systeem en de betrouwbaarheid van de registratie, waarnaar de raadsman heeft verwezen, houden in dat het registreren zelf een probleem is doordat lang niet alle personeelsleden het systeem (compleet) voeden. Deze bevindingen duiden niet erop dat het systeem (als zodanig) ondeugdelijk functioneerde. De persoonlijke research van de raadsman naar aanleiding van zijn ervaringen als voormalig officier van justitie en het overgelegde vonnis leveren ten aanzien van het voorliggende geval onvoldoende concrete aanknopingspunten op om hierover anders te oordelen.

5.7 Nu naar het oordeel van het Hof op geen van de daartoe aangevoerde gronden - zelfstandig en in onderling verband bezien - en ook anderszins niet aannemelijk is geworden dat het digitale tijdregistratiesysteem in de nacht van 8 op 9 oktober 2006 ondeugdelijk functioneerde, behoeft geen bespreking het betoog dat tot uitgangspunt neemt het geval waarin het Hof met het ondeugdelijk functioneren bekend was (en desondanks het in r.o. 5.5 bedoelde proces-verbaal als bewijs heeft gebezigd en tot een veroordeling is gekomen).

5.8 Ten overvloede overweegt het Hof dat indien het ondeugdelijk functioneren van het digitale tijdregistratiesysteem in de nacht van 8 op 9 oktober 2006 wel aannemelijk zou zijn geworden en sprake zou zijn van een omstandigheid die bij het onderzoek op de terechtzitting het Hof niet was gebleken, dan is daarmee naar het oordeel van het Hof nog geen sprake van een omstandigheid die op zichzelf of in verband met de vroeger geleverde bewijzen met de uitspraak niet bestaanbaar schijnt, zodanig dat ernstig vermoeden ontstaat dat ware zij bekend geweest, het onderzoek van de zaak zou hebben geleid tot vrijspraak van de veroordeelde. Daarbij neemt het Hof in het bijzonder in aanmerking de bewijsmiddelen 3 en 6.

5.9 Op grond van het voorgaande acht het Hof de aanvraag niet gegrond. Het Hof zal de aanvraag daarom afwijzen.

5.2 De tweede aanvraag

Het Hof heeft de tweede aanvraag tot herziening, bij vonnis van 17 december 2013, HAR 201/13, afgewezen. Daartoe heeft het Hof dat deze aanvraag heeft beoordeeld het volgende overwogen:

“4.2 In de kern berust de aanvraag tot herziening op de als novum aangemerkte door A.C.F. R. (hierna: R.) op 4 oktober 2013 ondertekende verklaring (bijlage 2 verzoekschrift). Uit deze verklaring blijkt dat R. thans verklaart dat zij destijds niet heeft gezien wie de schoten op het slachtoffer heeft afgevuurd en ook dat zij over de meergenoemde details niet de waarheid heeft gesproken. Van groot belang is, aldus de verdediging, dat R. thans uitlegt dat haar auto op geruime afstand van de plaats van het delict stond, dat het donker was en dat de straat vol was met mensen en auto's. Hieruit blijkt dat R. de schietpartij niet heeft kunnen waarnemen en dus ook de schutter niet, aldus nog steeds de verdediging.

Verder heeft de verdediging betoogd dat in haar visie tot op heden veel onderzoeksvragen onbeantwoord zijn gebleven in de strafzaak van de veroordeelde die heeft geleid tot het vonnis van 4 februari 2010. Bij de beoordeling van de gegrondheid van het herzieningsverzoek dienen die omstandigheden c.q. bewijsaspecten die deze strafzaak en het strafrechtelijk onderzoek van destijds kenmerken in aanmerking te worden genomen, aldus nog steeds de verdediging.

Voor de inhoud en de gronden van de aanvraag tot herziening verwijst het Hof verder naar het verzoekschrift en de pleitnota (als bedoeld in r.o. 2.1 en 2.4).

4.3 Het Hof is van oordeel dat van nova geen sprake is. Daartoe wordt het volgende overwogen.

4.4 Voorop wordt gesteld dat een belastende getuigenverklaring waar de getuige na de onherroepelijke veroordeling op terugkomt, als zodanig geen novum oplevert. Bij een aanvraag tot herziening dient aannemelijk te worden dat en waarom een getuige op een hem belastende verklaring terugkomt.

Voor zover voor de beoordeling van de aanvraag van belang, houdt de door R. ondertekende verklaring van 4 oktober 2013 het volgende in:

“ (...) Ik heb geen rust met mezelf zolang F. vastzit. (...) In de buurt van Santa Catharina ben ik gestopt door een auto waarin drie mannen zaten. Ik werd bevolen om te stoppen. (...) Ik denk dat dit 45 minuten na de schietpartij was. Een van de mannen sprong uit de auto. Hij zei tegen mij dat ik de politie moest bellen om te vertellen dat F. degene was die

had geschoten. Als ik dat niet deed zouden ze me doodschieten, zei hij. (...) Ik had geen keus en heb de politie gebeld. De man stond toen bij mijn auto. De politie vroeg me om naar het SDK te gaan. Ik ben (...) naar SDK gereden. De auto met de mannen erin reed achter me aan tot bij de Pamelasnek. Daarna heb ik de auto niet meer gezien. (...) Ik heb toen onder druk, van de mannen die me hadden gestopt en van de politie, tegen de politie verklaard dat ik F. had zien schieten (...) Al die jaren heb ik geen rust met mezelf gehad (...) Ik stond die nacht onder druk van die mannen en ook van de politie; die waren echt agressief bezig dus moest ik wel verklaren. Het spijt me nu dat ik dat gedaan heb want ik denk dat iemand (door mij) is opgesloten. Maar (...) ik wilde niet doodgeschoten worden. Het enige wat ik op dat moment kon doen is liegen (...). Ik heb geen rust want F. zit vast voor iets wat ik niet heb gezien. (...) Ik heb niet gezien wie toen bij de bandera Grill heeft geschoten. (...)”

4.5 Het Hof stelt vast dat R. tijdens het opsporingsonderzoek verschillende keren is gehoord door de politie en daar zeer gedetailleerde, voor de veroordeelde belastende verklaringen heeft afgelegd. Dat geldt ook voor de verklaringen die R. ten overstaan van de rechter-commissaris heeft afgelegd. Daarbij neemt het Hof in aanmerking dat R. op 3 januari 2008 ten overstaan van de rechter-commissaris heeft verklaard dat zij blijft bij de verklaring die zij bij de politie en bij de rechter-commissaris heeft afgelegd. In het licht van het voorgaande is het Hof van oordeel dat de door R. opgegeven redenen voor het terugkomen op haar verklaring zoals die voor het bewijs van het tenlastegelegde is gebezigd, geen grond opleveren om aan te nemen dat de door haar afgelegde verklaringen onjuist zijn geweest, aangezien de daarvoor aangevoerde redenen op geen enkele wijze ondersteund zijn en derhalve onaannemelijk zijn geworden.

4.6 De omstandigheid dat in de visie van de verdediging veel onderzoeksvragen onbeantwoord zijn gebleven in de strafzaak tegen de veroordeelde c.q. dat in het strafrechtelijk onderzoek veel kwesties die tot vrijspraak hadden kunnen leiden buiten de schuld van de veroordeelde niet zijn onderzocht levert, indien al juist, als zodanig geen novum op.

4.7 Gelet op het voorgaande kunnen de door de veroordeelde aangevoerde omstandigheden niet een ernstig vermoeden wekken als hiervoor onder 4.1 vermeld. Uit het vorenoverwogene vloeit voort dat de aanvraag niet gegrond is, zodat als volgt moet worden beslist.”

6. Het herzieningsverzoek

De veroordeelde beroept zich in deze procedure op omstandigheden als bedoeld in artikel 453 lid 1 aanhef en onder b van het Wetboek van Strafvordering (Sv). Veroordeelde presenteert, zakelijk weergegeven, vijf nova:

1. het tijdstip van de daad zou onjuist zijn vastgesteld
2. de gebezigde verklaring van de “hoofd”-getuige is aantoonbaar onjuist en inmiddels gewijzigd
3. een nieuwe schotanalyse
4. veroordeelde heeft een alibi
5. er is een andere dader.

7. De beoordeling

Als grondslag voor een herziening kan, voor zover hier van belang, krachtens het eerste lid aanhef en onder b van art. 453 Sv slechts dienen een omstandigheid die bij het onderzoek op de

terechtstelling aan de rechter niet was gebleken en die op zichzelf of in verband met de vroeger geleverde bewijzen met de uitspraak niet bestaanbaar schijnt, zodanig dat ernstig vermoeden ontstaat dat ware zij bekend geweest, het onderzoek van de zaak zou hebben geleid, hetzij tot vrijspraak van de veroordeelde, hetzij tot ontslag van rechtsvervolging op grond dat deze niet strafbaar was, hetzij tot niet-ontvankelijkverklaring van het openbaar ministerie, hetzij tot toepasselijk verklaring van een minder zware strafbepaling. Het Hof merkt hierbij op dat niet elk nieuw gegeven als een novum kan worden aangemerkt. Het gegeven moet van voldoende gewicht zijn. Onvoldoende is dat niet langer buiten redelijke twijfel staat dat de veroordeelde de dader is. Er zullen altijd strafzaken zijn waarin discussie over de juistheid van de uitkomst bestaat. Eerst als door het nieuwe gegeven of gegevens het ernstige vermoeden bestaat dat een andere uitspraak zou zijn gevolgd komt herziening in beeld.

Het beroep van de verdediging op het concordantiebeginsel kan in deze procedure buiten bespreking blijven aangezien de ruimere Nederlandse toets in dit geval niet tot een andere beoordeling leidt.

Het Hof stelt vast dat de namens de veroordeelde in de onderhavige procedure naar voren gebrachte nieuwe feiten en omstandigheden voor het grootste deel reeds in eerdere procedures aan de orde zijn geweest. De vraag kan worden gesteld of de gestelde nova, wel nova zijn in de zin van de wet. Het Hof zal daar per onderdeel afzonderlijk op ingaan.

Voorts heeft het Hof bij de beoordeling van de gestelde nova in deze herzieningsprocedure gebruik gemaakt van het gehele strafdossier.

Ad 1. Het tijdstip

In de eerste herzieningsprocedure is reeds aangevoerd dat het digitale tijdregistratiesysteem, waarvan in de Centrale Meldkamer van de politie gebruik werd gemaakt, niet deugdelijk functioneerde in de nacht van 8 op 9 oktober 2006. Het Hof stelt vast dat het gehele tijdsverloop rond de moord reeds in de strafprocedure aan de orde is geweest en dat het Hof zich over de gestelde ondeugdelijkheid van het tijdregistratiesysteem ook in de eerste herzieningsprocedure heeft uitgelaten. De thans namens de veroordeelde ingebrachte informatie levert naar het oordeel van het Hof niet dusdanige nieuwe gezichtspunten op dat deze als novum kan worden aangemerkt.

Ad 2. Verklaring R.

De raadsman van de veroordeelde legt in deze procedure een verklaring van de getuige R. over die al eerder in de tweede herzieningsprocedure aan de orde is geweest. Het Hof heeft toen geoordeeld, dat de door deze getuige in haar nieuwe verklaring aangegeven redenen om terug te komen op haar initiële verklaringen geen grond vormden om aan te nemen dat die initiële verklaringen onjuist waren en geen steun vonden in de bewijsmiddelen. Deze verklaring kan op zichzelf dan ook niet als novum worden aangemerkt.

Het Hof heeft bij de beoordeling van deze laatste verklaring van R. ook de namens de veroordeelde thans ingebrachte -deels- nieuwe verklaringen van andere getuigen betrokken. Het betreft verklaringen die volgens de raadsman van de veroordeelde een nieuw licht op de zaak werpen en aantonen dat de initiële verklaringen van R. onjuist zijn. Afgezet tegen het overige zich in het dossier bevindende bewijs geven de namens de veroordeelde ingebrachte

getuigenverklaringen geen aanleiding om de verklaring van R., en daarmee de gehele bewijsconstructie, in een ander licht te bezien.

Ad 3. De nieuwe schotanalyse

De raadsman van de veroordeelde heeft een nieuwe schotanalyse overgelegd op grond waarvan hij het standpunt heeft ingenomen dat de voor het bewijs gebruikte verklaring van de getuige R. niet juist kan zijn.

De procureur-generaal heeft naar aanleiding hiervan het volgende naar voren gebracht: "Uit het voorgaande kan niet worden afgeleid, zoals rapporteur doet, dat het slachtoffer niet is beschoten, zoals getuige R. heeft aangegeven. De geconstateerde relatie in- en uitschot in het sectierapport en de vondst door de Technische Recherche van 1 kogel en 2 gedeformeerde kogels naast het slachtoffer en een kogelinslagspoor op het asfalt onder het slachtoffer zijn in lijn met haar getuigenis. Uit het gegeven, dat slechts 3 kogels op het plaats delict zijn aangetroffen, kan, anders dan rapporteur doet, niet worden afgeleid, dat er geen 4^e kogel is afgevuurd op het slachtoffer terwijl hij op de grond lag. De stelling van rapporteur dat, omdat er 4 kogelgaten zichtbaar waren in het aangezicht van het slachtoffer, getuige concluderend moet hebben verklaard, dat het slachtoffer 4 keer in het gezicht is geschoten is puur speculatief te noemen. Als het gaat om wat getuige aan verwondingen ter plekke heeft geconstateerd, overigens voor wat het waard is, heeft zij in haar verklaring bij de politie verklaard "drie perforaties aan zijn hoofd" te hebben gezien".

Het Hof is -met de procureur-generaal- en op grond van diens redenering van oordeel dat de namens de veroordeelde overgelegde schotanalyse niet onverenigbaar is met de verklaring van R. en ziet hierin dan ook geen aanleiding om het herzieningsverzoek toe te wijzen.

Ad 4. Het alibi

De raadsman van de veroordeelde heeft aangevoerd dat de veroordeelde de moord niet heeft kunnen plegen, aangezien hij op het tijdstip waarop de schietpartij plaatsvond niet op de plek van de moord aanwezig was en dat hij daartoe een sluitend alibi heeft.

Het Hof stelt vast dat het door de veroordeelde aangevoerde alibi tijdens het opsporingsonderzoek uitvoerig is onderzocht en dat het veroordelend Hof hier aan voorbij is gegaan. Van een novum is thans, ondanks het feit dat het verweer sterker is aangezet, geen sprake.

Ad 5. Een andere dader

Tenslotte is namens de veroordeelde aangevoerd dat niet de veroordeelde, maar een inmiddels overleden man, de dader zou zijn. Ter onderbouwing van dit standpunt is een aantal verklaringen ingebracht van getuigen dat als strekking heeft dat een zekere 'Kalabasa' de moord zou hebben begaan.

Naar het oordeel van het Hof zijn deze verklaringen dusdanig indirect, weinig concreet en daarmee onbetrouwbaar om te kunnen leiden tot inwilliging van het herzieningsverzoek.

Gelet op het voorgaande kunnen de door de veroordeelde aangevoerde omstandigheden niet leiden tot een ernstig vermoeden in de zin van artikel 453 lid 1 aanhef en onder b Sv. Hieruit vloeit voort dat het verzoek niet gegrond is, zodat het zal worden afgewezen.

B E S L I S S I N G

Het Hof:

wijst de aanvraag tot herziening af.

Dit vonnis is gewezen door mrs. H. de Doelder, D. Radder en T. E. van der Spoel, leden van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie, en in tegenwoordigheid van de griffier ter openbare terechtzitting van het Hof in Curaçao uitgesproken op 7 maart 2017.

Mr. De Doelder is buiten staat dit vonnis mede te ondertekenen.